

ובפקוח עיני העורים: ע"ד ישעי' לה' ה' ("אז תפקחנה עיני עורים").

הַתְּעִיף — ואיננו: משלי כג' ה'.
אך — להיות: ע"ד בראשית לד' כב' ("אותו גו' להיות").

חלקי אלקות: ע"ד ח"א רפ"ב: "חלק אלוהה". ואולי צ"ל "חלקי אלוהה".

מדמין הצורה ליוצרה: ב"ר רפכ"ז.

חסד — היום: תלים נב' ג'.

חסד של אמת: לעיל סו"ס ו'.

ע"פ התורה: עיין טושו"ע יו"ד סרנ"א ס"ג.⁸ ושם, שאביו ואמו קודמין לבניו.

בתניא של ר' אשר שו"ב — הגהה⁹:

"התורה, חוץ מצדיקים שבדור שהן קודמין לבניו [עיי"ש ס"ט וס' רנב ס"ט]¹⁰ וצדיקים שבא"י קודמין לצדיקים שבחו"ל [עיי"ש סרנ"א ס"ג]¹¹ לבד מזאת שלא הניחו כמותן בחו"ל [ע"ד הלשון בברכות סג, א] וד"ל".

שימו נא לבבכם לאלה הדברים: ע"ד דברים לב' מו' ("שימו לבבכם לכל הדברים").

בעקבות משיחא: לשון הש"ס בסוף סוטה.

כמ"ש רז"ל אין: עיין לעיל רס"ד¹².

ארז"ל ת"ת: פאה פ"א מ"א.

אעיני' הוה קרי לה, פי' כוונתו שלא יסתכל בדבר אחר שמונעו מלכוין". ובשו"ע: "נוהגין ליתן ידיהם על פניהם בקריאת פסוק ראשון כדי שלא יסתכל בדבר אחר שמונעו לכוין".

(7) וכן"ה בהערות ותיקונים בדא"פ.

(8) ושם: "הנותן לבניו ובנותיו .. וכן .. לאביו .. הרי זה בכלל צדקה, ולא עוד אלא שצריך להקדימו לאחרים, ואפילו אינו בנו ולא אביו אלא קרובו, צריך להקדימו לכל אדם .. בניו .. קודמים לאחיו".

(9) נעתקה גם ב"לוח התיקון".

(10) בסרנ"א ס"ט: "כל הגדול בחכמה קודם לחבירו". ובסרנ"ב ס"ט (בנוגע לפדיון שבויים): "רבו קודם לאביו" (ועאכ"כ לבניו, שאביו קודם להם).

(11) ושם: "יושבי ארץ ישראל קודמים ליושבי חוצה לארץ".

(12) לעיל ע' י.

ט'

מאגרת זו יש העתקה ללשון אידיש — בהקריאה והקדושה — וצריכה הגה"ה. לתוכן אגרת זו עיין ג"כ אגה"ק סי"א.

אהוביי: הפתיחה "אהוביי אחיי ורעיי אשר כנפשי" — היא גם ברסט"ז, כז'¹.

ורעיי אשר כנפשי: ע"ד דברים יג' ז' ("רעך אשר כנפשך").

ומעורר ישנים בתרדמת: להעיר מלשון היד הל' תשובה פ"ג ה"ד².

העורים יביטו לראות: ע"ד ישעי' מב' יח' ("והעורים הביטו").

לכל: פי' לכלול. עיין לעיל ח"א ספ"ל א'³.

דעבדין לגרמיייהו: תיקוני זהר תיקון ו'⁴. וע"ד הנ"ל ח"א ספ"א א'⁵.

דזנין ומפרנסין כו':

כי מו: שמואל-ב ז' כג'. ושם: "ומי".

עדות שקר ח"ו בק"ש: להעיר מברכות יד, ב: "כל הקורא ק"ש בלא תפילין כו' עדות שקר".

בעינים סגורות: עיין ברכות יג, ב וטושו"ע או"ח סי' ס"ה⁶.

בד' רוחות כו': ברכות יג, ב.

(1) ובמק"א (שיעורים בספר התניא ע' 1354 הערה 3) כותב רבינו: "להעיר מהשינוי לגבי אגה"ק טז, כב (ב"פ), כד"^{*}.

(2) ושם: "עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם .. בהבלי הזמן .. בהבל וריק כו'".

(3) וראה "מ"מ, הגהות והערות קצרות לס"ש"ב לשם (ע' קצ).

(4) כב, סע"א.

(5) ראה גם לקמן סי"א הערה ד"ה מערב רב (ע' כח).

(6) בברכות: "בשעה שמעביר (רבי) ידיו על פניו מקבל עליו עול מלכות שמים". בטור: "יש נוהגין שנותנין ידיהם על פניהם בקריאת פסוק הראשון, וראיתם מפ"ב דברכות (יג:) רבי כד הנה מנח ידי

(* בסכ"ב: "אהוביי אחיי ורעיי" (ללא הסיום "אשר כנפשי"), ובסכ"ד: "אהוביי אחיי").

כידוע: ועיין ג"כ אגה"ת פ"ט¹⁵.
 דלית ל' מגרמי' כלום:
 וכל הזוכה את יצרו: סנהדרין מג, ב.
 לראות — ציון: ע"ד ישעי' נב' ח' ("כי
 עין בעין יראו בשוב ה' ציון").

_____ • _____

אלא בימיהם כו': עיין ג"כ קו"א ד'
 ח'¹³.
 שנפלה סוכת דוד: ע"ד עמוס ט' יא'
 ("סוכת דוד הנופלת").
 לדבקה בה: אולי צ"ל בו? או שהכוונה
 היא לדבקה בסוכת דוד¹⁴?

וכמרז"ל בכ"מ לדבקה בשכינה. — להעיר (לכללות
 הענין) מלקו"ת חוקת סג, ד. שם ראה כ, ב.
 וא"א לגרוס "בה" — כי לכאורה: א) לא יעלה
 יפה ההמשך "דילה" (דקאי על סוכת דוד [או דילי'
 — דוד]). ב) לעיל מזה מדובר ע"ד עבודת ה' או
 סוכת דוד, ולא ע"ד לדבקה בה'.
 בהוצאות הראשונות של אגה"ק איתא כמו
 שלפנינו, אלא שאין שם הנ"א".
 (15) ושם: "והמעשה הוא מעשה הצדקה כו".

(13) ושם: "בזמן הזה עיקר הבירור ע"י התפלה
 דוקא" (קנה, א). "בדורות הראשונים של חכמי
 המשנה והגמרא שהיתה תורתם קבע ועיקר
 עבודתם ולא תפלתם .. בעקבות משיחא שאין
 תורתנו קבע .. עיקר העבודה .. היא התפלה"
 (קסב, א).
 (14) ובמק"א (תניא עם ליקוט פירושים וכו' ע'
 קעח) כותב רבינו:
 "נראה דקאי "בה" על סוכת דוד — מל', שכינה,